

ARREST VAN HET GERECHT (Derde kamer)  
11 februari 1999

Zaak T-21/98

**C. A. Leite Mateus**  
**tegen**  
**Commissie van de Europese Gemeenschappen**

„Ambtenaren – Verenigbaarheid van hoedanigheid van ambtenaar en  
hoedanigheid van tijdelijke functionaris – Ontslag op verzoek –  
Motiveringsplicht – Oproep tot kennisgeving van belangstelling”

Volledige Franse tekst . . . . . II – 107

**Betreft:** Beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van  
11 maart 1997 houdende afwijzing van de sollicitatie van verzoeker,  
ambtenaar van de instelling, naar een ambt waarvan de vacature was  
bekendgemaakt in het kader van een procedure van selectie van  
tijdelijke functionarissen.

**Beslissing:** Het besluit van de Commissie van 11 maart 1997 houdende afwijzing  
van de sollicitatie van C. A. Leite Mateus naar het ambt waarvan de  
vacature was bekendgemaakt onder nr. NPPR/2002/96 wordt nietig  
verklaard. De Commissie wordt in de kosten verwezen.

## Samenvatting

*1. Ambtenaren – Bezwarend besluit – Verschil tussen motivering van afwijzing van sollicitatie en motivering van afwijzing van daaraanvolgende klacht, dat niet tot gevolg heeft gehad dat betrokkene niet voldoende gegevens heeft gekregen – Schending van motiveringsplicht – Geen*  
(Ambtenarenstatuut, art. 25, tweede alinea)

*2. Ambtenaren – Tijdelijke functionarissen – Onverenigbaarheid tussen hoedanigheid van ambtenaar en hoedanigheid van tijdelijke functionaris – Geen – Mogelijkheid van verlof om redenen van persoonlijke aard of van ontslag op verzoek*  
(Ambtenarenstatuut, art. 35, 40 en 48; Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, art. 12)

1. De uit artikel 25, tweede alinea, van het Statuut voortvloeiende motiveringsplicht heeft tot doel, enerzijds de betrokkene voldoende gegevens te verstrekken om te beoordelen of het voor hem bezwarende besluit gegrond is, en of het zin heeft bij het Gerecht beroep in te stellen, en anderzijds het Gerecht in staat te stellen zijn toetsing te verrichten.

De omstandigheid dat de motivering van de afwijzing van een sollicitatie verschilt van de motivering van de afwijzing van de door de betrokkene ingediende klacht, levert geen schending van die verplichting op wanneer de bij de tweede afwijzing verstrekte uitleg de eigenlijke motivering van de eerste afwijzing is en is gegeven vóór het beroep werd ingesteld. De betrokkene beschikt dan immers over voldoende gegevens om te beoordelen, of de afwijzing van zijn sollicitatie gegrond is, en of het zin heeft beroep in te stellen.

(punten 18-21)

Referentie: Gerecht 17 februari 1998, Maccaferri/Commissie, T-56/96, JurAmbt.  
blz. II-133, punt 36

2. Het Statuut staat weliswaar niet toe, dat een ambtenaar in actieve dienst in de zin van artikel 35 daarnaast een overeenkomst van tijdelijke functionaris uitvoert in de instelling waarbij hij is tewerkgesteld, of in een andere instelling, doch bepaalt nergens, dat de positie van ambtenaar in beginsel onverenigbaar is met de hoedanigheid van tijdelijke functionaris bij dezelfde of een andere instelling.

Uit de artikelen 35 en 40 van het Statuut volgt immers onder meer, dat een onder het Statuut vallende ambtenaar met verlof om redenen van persoonlijke aard andere beroepswerkzaamheden kan verrichten zonder daartoe het recht op herplaatsing te verliezen. Het Statuut bevat met name geen omschrijving van het begrip verlof om redenen van persoonlijke aard die als zodanig de uitvoering van een overeenkomst van tijdelijke functionaris uitsluit.

Daarbij komt, dat volgens artikel 12 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, de aanstelling van tijdelijke functionarissen erop gericht dient te zijn, de instelling de medewerking te verzekeren van personen die uit het oogpunt van vakbekwaamheid, prestatievermogen en onkreukbaarheid aan de hoogste eisen voldoen. Het valt niet zonder meer uit te sluiten, dat de aanstelling van een ambtenaar in een ambt van tijdelijke functionaris in het belang van de Gemeenschap is.

Een ambtenaar die naar een ambt van tijdelijke functionaris solliciteert, heeft trouwens volgens artikel 48 van het Statuut het recht om als ambtenaar om ontslag te verzoeken teneinde dat ambt te kunnen uitoefenen. De in dat artikel gebruikte uitdrukking „zijn werkzaamheden bij de instelling definitief (...) beëindigen” betekent geenszins, dat een ambtenaar die op verzoek ontslag heeft gekregen, later

niet als tijdelijke functionaris binnen zijn instelling kan werken, maar enkel dat de ambtenaar die om ontslag verzoekt, zijn werkzaamheden als ambtenaar – in de zin van artikel 35 van het Statuut – bij de instelling beëindigt.

(punten 32, 36, 48, 52 en 55)

Referentie: Hof 16 december 1976, Mascetti/Commissie, 2/76, Jurispr. blz. 1975, punt 6